

Keimolan valvontatornin kutsukilpailu

15.2. – 18.5.2011

ARVOSTELUPÖYTÄKIRJA

Toimitus:

Arkkitehtitoimisto Antti Pirhonen Oy

Puhelin 050 3099122

www.suunnittelukilpailut.fi, info@suunnittelukilpailut.fi

SISÄLLYSLUETTELO

1 KILPAILUOHJELMA

- 1.1 Kilpailutehtävä
- 1.2 Osallistujat
- 1.3 Palkintolautakunta
- 1.4 Kilpailun kilpailuohjelman hyväksyminen ja säännöt
- 1.5 Kilpailun aikataulu

2 KILPAILUTEHTÄVÄ

- 2.1 Kilpailualue
- 2.2 Kilpailun tavoitteet ja kilpailutehtävä

3 KILPAILUN ARVOSTELU

- 3.1 Kilpailuehdotukset
- 3.2 Kilpailuehdotusten arvosteluperusteet
- 3.3 Yleisarvostelu
- 3.4 Ehdotuskohtaiset arvostelut

4 KILPAILUN RATKAISU

- 4.1 Palkintolautakunnan työskentely ja päätös
- 4.2 Suositus jatkotoimenpiteiksi

5 PÖYTÄKIRJAN ALLEKIRJOITUS JA NIMIKUORIEN AVAUS

1 KILPAILUOHJELMA

1.1 Kilpailutehtävä

Vantaan kaupunki järjesti Keimolan entisen moottoriradan valvontatornia ja sen ympäristöä koskevan ideakilpailun. Valvontatorni on keskeinen osa ja historiallinen maamerkki sen ympärille rakennettavaa Keimolan uutta asuinalueita.

Kilpailussa noudatettiin SAFAn kilpailusääntöjä.

1.2 Osallistajat

Kilpailuun kutsuttiin hankintalain mukaisella ilmoittautumismenettelyllä referenssien perusteella seuraavat suunnittelijat ja taiteilijat:

Kilpailuun kutsuttiin seuraavat suunnittelija- ja taiteilijaryhmät:

1. Osastopäällikkö Ulla-Kirsti Juntila, Sito Oy
Kuvataiteilija Maaria Wirkkala, Ilona Mansikka
2. Arkkitehti, professori Vesa Honkonen, Vesa Honkonen Architects Ky
Arkkitehti, kuvanveistäjä, taideprojektinvetäjä Eva Rosengren
3. Teollinen muotoilija, taiteen maisteri, Mikko Rikala, WSP Finland Oy
Kuvanveistäjä Marjukka Korhonen
4. Arkkitehti, kuvanveistäjä Petteri Nisunen, Arkkitehtitoimisto Petteri Nisunen Oy
5. Arkkitehti Pentti Kareoja, ARK-house arkkitehdit Oy
Kuvataiteilija Martti Aiha

1.3 Palkintolautakunta

Palkintolautakuntaan kuuluvat järjestäjien nimeäminä:

Puheenjohtaja Jukka Hako, kaupunginhallituksen varapuheenjohtaja
Pentti Katainen, kiinteistöjohtaja Sanoma Oyj
Anja Mäkeläinen, toimitusjohtaja Asuntosäätiö
Lauri Astala, taiteilijoiden valitsema edustaja
Anu Puustinen, arkkitehtien valitsema edustaja

Anne Kaarna, projektikoordinaattori, Kulttuuripalvelut (aiemmin Kati Huovinmaa, vs. intendentti, Vantaan taidemuseo)

Lea Varpanen, kaavoituspäällikkö

Jukka Hagelberg, arkkitehti, tilakeskus

Sihteeri Antti Pirhonen, arkkitehti SAFA, Arkkitehtitoimisto Antti Pirhonen Oy

Palkintolautakunta tulee kuulemaan seuraavia sekä tarvittaessa myös muita asiantuntijoita:

Marika Bremer, maisema-arkkitehti, Kaupunkisuunnittelu

Jaana Moberg, museoamanuenssi, Vantaan kaupunginmuseo

Reijo Sandberg, projektinjohtaja, Vantaan kaupunki

Kilpailun sihteeri ja asiantuntijat eivät osallistuneet päätöksentekoon.

1.4 Kilpailuohjelman hyväksyminen ja säännöt

Kilpailuohjelma liitteineen oli kilpailun järjestäjän, palkintolautakunnan sekä SAFAn kilpailusihteerin hyväksymä. Kilpailussa noudatettiin SAFAn kilpailusääntöjä (www.safa.fi).

1.5 Kilpailun aikataulu

Kilpailu käytiin 15.2. - 18.5.2011.

2 KILPAILUTEHTÄVÄ

2.1 Kilpailualue

Keimolanmäen asemakaava-alueelle rakennetaan asuntoja noin 2 500:lle ihmiselle lähipalveluineen ja alueen eteläosaan toimisto- ja työpaikka-alue. Yhteensä kerrosalaa alueelle tulee noin 170 000 ka-m². Kaavan aivan eteläosassa Hämeenlinnanväylän alittavalle Tikkurilantielle (entiselle Riipiläntielle) kaavoitetaan uusi yhdystie. Suunniteltavan alueen arkkitehtuurille ja ympäristörakentamisen laadulle asetetaan korkeat vaatimukset esteettömyys, turvallisuus, ekologisen rakentamisen ratkaisut, joukkoliikenteen sujuvuus sekä ympäristötaiteen toteutuminen huomioon ottaen.

Kilpailualue sijaitsee Marja-Vantaan osayleiskaavan länsiosassa, entisen Keimolan moottoriurheilun keskuksen alueella. Entinen ajorata on tänä päivänä huonossa kunnossa, sen pinta on rapautunut ja kasvillisuus on levinnyt rata-alueille. Varikkorakennelma ja katsomo on purettu ja ajoratojen välissä kasvaa tiheää metsää. Mikroautorata on osin säilynyt, osin se on laajentunut epämääräiseksi varastoalueeksi, jonka siivoaminen on aloitettu.

Kilpailualue sijaitsee Keimolanmäellä, Hämeenlinnanväylän länsi-puolella, noin kolmen kilometrin päässä Kehä III:sta pohjoiseen. Keimolanmäen asuntoalue, joka tulee olemaan osa uutta Marja-Vantaan kaupunkikokonaisuutta, tukeutuu alkuvaiheessa osittain Kivistön keskustan palveluihin. Keimolanmäkeen tulee oma päiväkotikoulu sekä tiloja kaupallisille palveluille.

Alueella toimi vuosina 1966 - 1978 Keimolan moottoristadion. Keimola oli aikanaan maan johtava moottoriurheilukeskus, jossa harjoitettiin auto- ja moottoripyöräkilpailujen ohella koulutus- ja viihdetoimintaa (Vantaan moderni rakennuskulttuuri 1930 - 1979). Pääkilparadan vieressä oli mikroautorata sekä polkuautorata 'Lasten Keimola'. Alueen suunnittelijoita olivat kilpa-autoilijat Curt Lincoln, Fred Keitel ja arkkitehdit Dag Englund sekä Risto Skogström. Inventoinnissa *Vantaan moderni rakennuskulttuuri 1930 -1979* Keimolan moottoristadion on arvotettu ylimpään eli A1-luokkaan, jonka kohteet on suositeltu suojeltaviksi.

2.2 Kilpailun tavoitteet ja kilpailutehtävä

Alueen keskeinen toiminnallinen tavoite on esteetön asuin- ja työpaikka-alue, josta on hyvät yhteydet erityisesti tulevalle Kehäradan asemalle Kivistöön ja ympäröiville virkistysalueille. Palveluiden sijoittuminen keskeisesti alueelle parantaa niiden tavoitettavuutta.

Visuaalisesti tavoitteena on värikäs, omaleimainen asuinalue, joka kertoo historiallisesta menneisyydestään.

Tavoitteena on säilyttää alueen merkittävä menneisyys elävänä osana kaupunkirakennetta: entisen moottoriradan ratalinjaus hyödynnetään katuna ja mikroautorata Pikku-Keimola koulupäiväkotirakennuksen piha-alueena. Vanhoja moottorirataa reunustavia betonivalleja tulisi säilyttää tai rekonstruoida esimerkiksi koulun ja päiväkotien katualuetta rajaajavana ja merkitsevänä matalana muurialueena.

Keskusaukiolla säilytetään maamerkinä moottoriurheilun historiasta muistuttava entinen VIP-torni, joka muutetaan maanomistajan ja kaupungin yhteistyöhankkeena taideteokseksi. Polkuautoradan minitorni siirretään Keimolanmäen koulu-päiväkotitontin etelänurkkaan.

Korttelirakenteen tulee olla kaupunkimainen: yksinkertaiset, lämminsävyiset rakennukset sijoittuvat katua vasten niin, että muodostuu selkeitä katutiloja ja suojaisia pihoja.

Asuntorakentamisessa lähdetään ennakkoluulottomasti etsimään uudentyyppisiä asuntoratkaisuja, jotka luovat monipuolista kaupunkitilaa. Keskeinen teema alueen suunnittelulle on ekologiset ratkaisut niin liikenne kuin rakentamisratkaisuissa sekä monipuolinen värien ja taiteen käyttö rakennusten arkkitehtuurissa sekä rakennetussa ympäristössä.

Tärkeimmiksi laatukriteereiksi nousivat

- omaleimaisuus ja paikan henki: Keimolan moottoriradan historian huomioiminen
- ratkaisun innovatiivisuus: Käärmetalo, Loft -asunnot, City-villat, jne.
- kestävä kehitys tukevat rakennustekniset ratkaisut.

Myös asuntojen elinkaari, muuntojoustavuus ja monipuolinen jakauma sekä pysäköintiratkaisun toiminnallisuus, yhteydet asuntoihin ja piholle arvioitiin erityisesti laatuun liittyväksi ominaisuudeksi.

Ulkoalueissa ulkotilojen innovatiivisuus, katetut julkiset ja yksityiset ulkotilat sekä pihatilojen suojaisuus tuuilta ja aurinkoisuus olivat vahvasti esillä.

Valvontatornin asema tulevassa kaupunkirakenteessa on erityisen merkityksellinen osana rakennettavaa Lincolninaukiota. Torni on myös Keimolanmäen näkyvä maamerkki aluetta Keimolantieltä ja aikanaan tulevaa Klaukkalan rataa pitkin lähestyttäessä. Moottoritielle torni näkyy säilytettäväksi ajatellun puuston vuoksi vain vähän jos lainkaan.

3 KILPAILUN ARVOSTELU

3.1 Kilpailuehdotukset

Kilpailuun saapui määräaikaan mennessä neljä ehdotusta, jotka kaikki täyttivät ohjelman kilpailutekniset vaatimukset ja hyväksyttiin kilpailuun. Ehdotukset numeroitiin pakettien avausjärjestyksen mukaisesti:

1. Aika-ajo
2. Olympia
3. Pole Position-Paalupaikka
4. Ombra
5. Aika

3.2 Kilpailuehdotusten arvosteluperusteet

Palkintolautakunta painotti työssään seuraavia seikkoja:

- Ehdotuksen kokonaisvaltainen asema kaupunkirakenteessa ja puhuttelevuus
- Kyky viestiä paikan historiallista merkitystä
- Toimivuus kokoavana ja mieleenpainuvana kaupunkitilana
- Ehdotuksen teknistaloudellinen toteutuskelpoisuus ja ylläpitotoimien kohtuullisuus

Arvostelu painotti ratkaisun yleistä laatua. Kokonaisratkaisun toimivuutta pidettiin tärkeämpänä kuin yksityiskohtien virheettömyyttä.

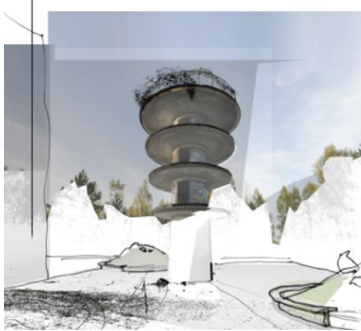
3.3 Yleisarvostelu

Kilpailutöitä tarkasteltaessa voi huomata että kilpailu on tuottanut suhteellisen tasaväkisiä ehdotuksia. Arvosteluprosessi on osoittanut, että suunnittelutehtävä on ollut vaikea. Ongelmia on tuonut esimerkiksi tornin säilyttämisen, historiallisen kontekstin ja mieleenpainuvan taiteellisen kokonaisuuden yhteen liittäminen. Tulevan teoksen valintaa ja arviointia vaikeuttaa se, että alueen suunnittelu ei ole vielä edennyt kaavoitusta pidemmälle. Näin ollen olisikin tärkeää, että aukio, rakennukset ja tämän kilpailun tuloksena syntyvä taide muodostavat kokonaisuuden. Palkintolautakunta näki torniin pääsemisen (ajoittainkin) ja

näköalan tarkastelun mahdollisuuden positiivisena asiana. Sitä oli ehdotettu yhdessä ehdotuksessa mutta tämän toteuttamismahdollisuutta olisi toivottu tutkittavan muissakin ehdotuksissa.

3.4 Ehdotuskohtaiset arvostelut

Ehdotus n:o 1 "Aika-ajo"

Vähäeleinen ja vihreitä arvoja korostava ehdotus jättää tornin rungon miltei koskemattomaksi - istutusten ja valaistuksen lisäksi sen pinnat ainoastaan kunnostettaisiin esteettisesti. Ajan kulumisen aukiolla tuodaan esille rinnastamalla elävät kasvit ja kummut raunioromanttiseen jäänteeseen – luonto on vallannut takaisin ihmisen rakentaman ympäristön. Ajan kuluessa ja köynnöskasvien kasvaessa torni verhoutuu muistuttamaan ympäristönsä metsän puita, ja näin teoksen voi ajatella viestivän kannanottona moottoriurheilun ajan olevan jo ohitse. Ehdotuksen voimakkaampana elementtinä olevien ja

ehdotusta kokoavien kasvikumppujen tarkoitus jää arvoitukseksi. Kanervaa tai vastaavaa kasvia istutettuna kummut mitä luultavimmin olisivat ongelmallisia puhtaanapidon kannalta ja keräisivät paljon roskaa.

Luonnos antaa ymmärtää verrattain vähän talviolosuhteiden vaikutuksesta kokonaisuuteen, varsinkin kun ehdotus perustuu suurelta osin viherrakentamiseen. Kokonaisuus jää ympäristössään vaisuksi, eikä näin luo kokoavaa ja mieleenpainuvaa kaupunkitilaa.

Ehdotus n:o 2 "Olympia"

Olemassa oleva valvontatorni ja sen päälle sijoitettu vapaamuotoinen kappale muodostavat veistoksellisen kokonaisuuden. Ehkä hivenen mahtipontinenkin ehdotus toimii alueella selkeänä maamerkinä. Teoksen haaste on se, että sitä tarkastellaan kuin objektia, eikä se ota yhteyttä ympäristöönsä. Toisaalta, teoksen toimiessa itsenäisenä veistoksena, sen asema lopullisessa rakennetussa ympäristössä on selkeä ja verrattain riskitön. Tornin ja sen päälle rakennettavan kappaleen suhde herättää kysymyksen, jääkö torni teoksessa jalustaksi, alisteiseksi kokonaisuudelle.

Vertikaalisen objektin ja sitä kautta kokonaisuuden luonne ja toimivuus riippuvat pitkälti metallisen osan pinnasta, josta luonnos ei anna selkeää kuvaa. Luonnoksessa esille tuotua metallin perforointia, ja sitä kautta metalliosan visuaalista keventämistä läpinäkyvyyden avulla olisi voinut viedä pidemmälle. Viittaukset paikan historiaan jäävät abstraktin muotokielen takia häilyviksi vaikka kyllä assosiativisesti mahdollisiksi.

Aukion suunnittelu toistaa veistoksellisen muodon kaaria katupinnassa materiaalikontrastein. Aukion käsittely on onnistunutta ja muodostaa miellyttävää, ihmisiä yhteen kokoavaa ympäristöä.

Ehdotus n:o 3 " Pole position-paalupaikka"

Ehdotuksessa jätetään valvontatornin muoto lähestulkoon nykyisenlaiseksi, itsenäiseksi objektiksi. Tornin käyttöfunktio, toiminnallisuus sekä oivaltavuus sen sisätilasta on otettu hyvin huomioon mahdollistamalla torniin pääsy. Myös ajatus toteutuksen (ainakin osittaisesta) energiaomavaraisuudesta on otettu luontevasti osaksi kokonaisuutta. Lukuisten materiaalien käyttö tornin eri pinnoissa muuttaa sen luonteen hyvin voimakkaasti. Materiaalikonstrastit luovat kollaasimaisen, hajanaisen ja levottoman ilmeen, jossa jää miettimään materiaalien käytön suhdetta esimerkiksi paikan historiasta viestimiseen.

Muodoltaan lopputulos tuo mieleen merellisen majakan, mikä on vivahteena paikan henkeen nähden erikoinen.

Aukion ruutupinta on yksinkertainen, toimiva sekä kokoava, mutta herää kysymys miksi lähellä luonnostaan oleva metsä on pitänyt tuoda aukiolle. Istutettujen kuusien mittakaava suhteessa aukioon ja torniin muuttuu radikaalisti vuosien kuluessa.

Ehdotus n:o 4 "Ombra"

Arkitektonisessa ehdotuksessa sienimäinen tai vesitornimainen muoto luo kokonaisuutena näyttävän ja komean eleen. Vaikka ehdotus kadottaa alkuperäisen ajatuksen valvontatornista, se toimii aukiolla maamerkinä, sen selkeänä päätteenä ja myös alueen kokoajana. Katoksen alle muodostuu kutsuva kaupunkitila, jonka alla voi pitää vaikka sadetta. Teokseen ajatellulla äänimaisemalla halutaan palauttaa esille paikan historiallinen konteksti. Interaktiivisesti muuttuva äänimaailma mahdollistaa leikkilisen kontaktin sosiaalisen kohtaamispaikan ytimessä. Alueen jokapäiväiset käyttäjät saattavat kokea moottoriurheilun äänimaailman ärsyttävänäkin, mikäli äänit ovat liian hallitsevia ympäristössään.

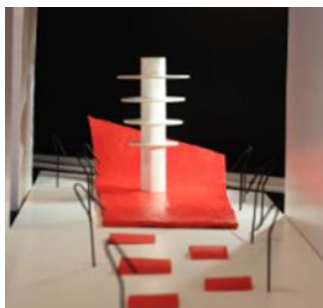
Lasikatoksen teräskonstruktion viitteellisenä esikuvana on ollut auton vanne. Rakenne vaikuttaa tarpeettoman raskaalta sekä esteettisesti kömpelöltä. Konstruktion perustuvassa ratkaisussa itse rakenteen tulisi olla oivaltava ja esteettinen, jotta teos olisi mieleenpainuva ja puhutteleva.

Teräslasirakenteelle luonteenomaisesti katos saisi olla kevyempi ja ilmavampi. Silloin torniosalla olisi toimiva kontrastipari.

Päiväsaikaan aukion pintaan ja viereisiin rakennuksiin heijastuvat valojen ja varjojen heijastukset kuuluvat ehdotuksen vahvuuksiin. Ehdotuksen osana on myös muuttuva valaistus, joka muuttaa kokonaisuuden ilmettä voimakkaasti pimeinä vuorokauden aikoina. Talvella katoksen laseja on ehdotettu lämmitettäväksi. Tekijä ei ota kantaa siihen, kuinka tornin käyttämä energia tuotetaan. Teoksen soisi mieluummin olevan energiaomavarainen kuin energiaa tuhlaava.

Aukiota halkovan keskiviivan jatke – renkaan jäljet - tornin seinässä tuntuu päälle liimatulta ja tarpeettomalta.

Ehdotus n:o 5 "Aika"

Ehdotuksen ote tilaan on raikas ja voimakas sekä korostaa keskiössä olevaa, säilytettävää tornia. Punaisen maton tai rampin kaareutuva muoto tuo aukiolle "vauhdin tuntua". Ehdotuksen voi aistia henkivän sekä nykyaikaa että Keimolan menneisyyttä. Sen voi hyvin kuvitella nuorisoa sosiaalisesti kokoavana paikkana, joka tarjoaa puitteet liikunnalliselle yhdessä olemiselle. Ehdotuksen yksinkertainen mutta voimakas värimaailma toimii hyvin valaistuna pimeään aikaan, mutta luonnos jättää epäilyksen värien toimivuudesta (hohtavuudesta) päivän valossa. Koska teos on suurimmalta osaltaan maan pintaa myötäilevä, sen visuaalinen intensiteetti tuskin toimii Suomen lumenpeitteisinä talviaikoina.

Ehdotuksen mukainen nouseva kaari voi toimia myös meluaitana aukion suulla, mutta kaupungista, moottoritien suunnalta, tultaessa sen saattaa kokea aukion sulkevaksi elementiksi. Lisäksi korkealle nouseva kaari saattaa aiheuttaa putoamisvaarasta johtuvan turvallisuusriskin.

Punainen vauhtiviiva voisi olla muotoilultaan vauhdikkaampikin. Punaisen ison kaaren ja pienempien punaisten kappaleiden yhteen liittämisen ratkaisu on jäänyt kesken. Näin ollen punainen matto katkeaa kesken, ja häntänä seuraavat punaiset pisarat tai riekaleet hajoavat motivoitumattomina lopputulosta heikentävästi. Myös huoli maton punaisen pintamateriaalin liukkaudesta, kestävydestä ja väri-intensiteetin säilyvyydestä pitkäaikaisessa kulutuksessa nousee esille.

4 KILPAILUN RATKAISU

4.1 Palkintolautakunnan työskentely ja päätös

Palkintolautakunta kokoontui kaksi kertaa arvioidakseen ehdotuksia.

Palkintolautakunta päätti yksimielisesti asettaa kilpailussa ensimmäiselle sijalle ehdotuksen numero 4 nimimerkki "Ombra" ja antaa kunniamaininnan ehdotukselle numero 2 "Olympia".

4.2 Suositus jatkotoimenpiteiksi

Palkintolautakunta suosittelee kohteen toteuttamista voittaneen ehdotuksen pohjalta.

Jatkokehittämissä tulee kiinnittää erityistä huomiota teräslasikonstruktion johdonmukaiseen, mahdollisimman keveään ja eleganttiin ratkaisuun teoksen omilla ehdoilla. Konstruktioon perustuvassa

ratkaisussa on itse rakenteen oltava oivaltava, innovatiivinen ja esteettinen, jotta teos olisi mieleenpainuva ja puhutteleva.

Valaistukseen ja lumen sulatukseen tarvittavan sähkön tuottamista uusiutuvalla energialla on aiheellista tutkia. Teoksen tulisi pikemminkin olla energiaomavarainen kuin energiaa tuhlaava.

Äänimaailmaa muokatessa on huomioitava alueen jokapäiväiset käyttäjät, jotka saattavat kokea moottoriurheilun äänimaailman ärsyttävänäkin.

Taideteos toteutetaan siten, että se mahdollistaa torniin pääsyn estetiikan siitä kärsimättä.

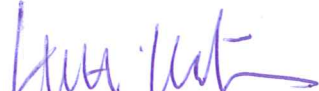
Katoksen sopiva koko suhteessa kaupunkitilaan tulee varmistaa jatkotyöskentelyssä.

5 PÖYTÄKIRJAN ALLEKIRJOITUS JA NIMIKUORIEN AVAUS

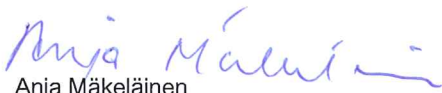
Vantaalla 22. elokuuta 2011.

Jukka Hako, puheenjohtaja
kaupunginhallituksen varapuheenjohtaja

Pentti Katainen
kiinteistöjohtaja Sanoma Oyj

Anja Mäkeläinen
Asuntosäätiö

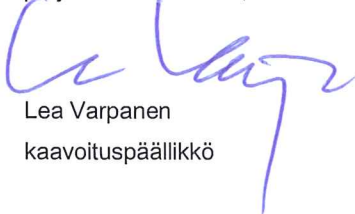
Lauri Astala
taiteilijoiden valitsema edustaja

Anu Puustinen
arkkitehtien valitsema edustaja

Anne Kaarna,
projektikoordinaattori, Vantaan taidemuseo

Lea Varpanen
kaavoituspäällikkö

Jukka Hagelberg
arkkitehti, tilakeskus

Antti Pirhonen
sihteeri, arkkitehti SAFA

Pöytäkirjan allekirjoituksen jälkeen avattiin kilpailuehdotusten nimikuoret.

Voittaneen ehdotuksen numero 4, nimimerkki "Ombra" tekijöiksi osoittautuivat:

Tekijät:

WSP Finland Oy työryhmä:

Marjukka Korhonen, kuvanveistäjä KuM

Hiroko Kivirinta, maisema-arkkitehti MARK

Tuomas Vuorinen, arkkitehti

Tom Schneider, valaistussuunnittelija DI

Simon Örnberg, muotoilija AMK

Avustajat:

Antti Silvennoinen, rakennesuunnittelija DI

Mari Siikonen, teollinen muotoilija TaM

Mikko Rikala, teollinen muotoilija TaM

Asiantuntija:

Markus Ravio, äänituottaja

Tekijänoikeudet:

WSP Finland Oy ja kuvanveistäjä Marjukka Korhonen.

Kunniamainitun ehdotuksen numero 2, nimimerkki "Olympia" tekijöiksi osoittautuivat:

Tekijät:

Martti Aiha, kuvanveistäjä

Pentti Kareoja, arkkitehti SAFA, ARK-house arkkitehdit Oy

Harri Pakarinen, arkkitehti SAFA, TaM

Seung-Ho Lee, sisustusarkkitehti

Tekijänoikeudet:

Martti Aiha, kuvanveistäjä

Pentti Kareoja, arkkitehti SAFA, ARK-house arkkitehdit Oy

Muiden ehdotusten, joita ei asetettu paremmuusjärjestykseen, tekijöiksi osoittautuivat:

Ehdotus n:o 1 "Aika-ajo"

Tekijät:

Petteri Nisunen, kuvataiteilija, arkkitehti

Tommi Grönlund, kuvataiteilija

Tekijänoikeus:

Petteri Nisunen, kuvataiteilija, arkkitehti

Tommi Grönlund, kuvataiteilija

Ehdotus n:o 3 "Pole position - paalupaikka"

Tekijät:

Maaria Wirkkala, kuvataiteilija

Ulla-Kirsti Junttila, teollinen muotoilija, Sito Oy

Timo Urala, arkkitehti, Sito Oy

Avustaja:

Sebastian Savolainen, arkkitehti yo

Ehdotus n:o 5 "Aika"

Tekijät:

Vesa Honkonen, arkkitehti, valaistussuunnittelija, professori

Vesa Honkonen Architects

Eva Rosengren, arkkitehti, taiteilija, taideprojektien vetäjä

Team / Vesa Honkonen Architects:

Hemmo Honkonen

Mari Koskinen

Tiina Olli

Inka Saini

Tekijänoikeus:

Vesa Honkonen, arkkitehti, valaistussuunnittelija, professori

Eva Rosengren, arkkitehti, taiteilija, taideprojektien vetäjä